

Republika Hrvatska
Prekršajni sud u Osijeku
Osijek

KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR OSIJEK	
Datum: 26-11-2018	
Org. broj: 22	Drž. broj: 17693

Broj: Pp 18. G-850/18-20

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Prekršajni sud u Osijeku po sucu Željku Jakšiću uz sudjelovanje zapisničarke Dunje Draksler, u prekršajnom predmetu protiv 1. okrivljenika Klinički bolnički centar Osijek, 2. okrivljenice Vlaste Buljubašić, 3. okrivljenika Ivana Požgaina, 4. okrivljenika Zorana Zelića, 5. okrivljenice Andrijane Muller, 6. okrivljenika Branka Dmitrovića, 7. okrivljenice Katarine Dodig – Ćurković, 8. okrivljenice Marine Samardžija i 9. okrivljenice Ane Brežniji, zbog prekršaja iz članka 229. stavak 1. točka 16. i stavak 2. Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 93/14 i 127/17), povodom optužnih prijedloga Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorat rada, Područni ured Osijek, služba za nadzor radnih odnosa, brojevi: Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-54 od 10. rujna 2018. godine, Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-35 od 6. kolovoza 2018. godine, Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-41 od 13. kolovoza 2018. godine, Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-39 od 13. kolovoza 2018. godine, Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-51 od 4. rujna 2018. godine, Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-49 od 4. rujna 2018. godine, Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-45 od 13. kolovoza 2018. godine, Klasa: 116-02/18-01/319, Urbroj: 524-10-05-01/8-18-55 od 10. rujna 2018. godine, nakon žurnog postupka održanog u prisutnosti predstavnika 1. okrivljenika, a odsutnosti 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. okrivljenika te tužitelja, dana 31. listopada 2018. godine, javno je objavio i

presudio je

Temeljem članka 183. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17)

1. okrivljenik: KBC Osijek sa sjedištem u Osijeku, J. Huttlera 4, djelatnost zdravstvo, OIB: 89819375646, prekršajno kažnjavana,

2. okrivljenica: VLASTA BULJUBAŠIĆ, rođena 23. kolovoza 1960. godine, s prebivalištem u Osijeku, Cvjetna 2, OIB: 11860637139, voditeljica Odsjeka za administrativne poslove pri Ravnateljstvu KBC Osijek, prekršajno nekažnjavana,

3. okrivljenik: IVAN POŽGAIN, rođen 16. siječnja 1959. godine, s prebivalištem u Brijestu, Kaninska 27, OIB: 65264747372, predstojnik Klinike za psihijatriju KBC Osijek, prekršajno nekažnjavan,

4. okrivljenik: ZORAN ZELIĆ, rođen 2. srpnja 1963. godine, s prebivalištem u Osijeku, Ciglarska 2, OIB: 26067183578, pročelnik Zavoda za ortopediju KBC Osijek, prekršajno nekažnjavan,

5. okrivljenica: ANDRIJANA MULLER, rođena 6. lipnja 1967. godine, s prebivalištem u Osijeku, Šamačka 3, OIB: 05417215729, predstojnica Klinike za ginekologiju i opstetriciju KBC Osijek, prekršajno nekažnjavana,

6. okrivljenik: BRANKO DMITROVIĆ, rođen 14. svibnja 1961. godine, s prebivalištem u Osijeku, Sjenjak 34, OIB: 07264199344, predstojnik Kliničkog zavoda za patologiju i sudsku medicinu KBC Osijek, prekršajno nekažnjavan,

7. okrivljenica: KATARINA DODIG – ĆURKOVIĆ, rođena 7. lipnja 1972. godine, s prebivalištem u Osijeku, Lipička 8, OIB: 04123691294, pročelnica Zavoda za psihološku medicinu, dječju i adolescentnu psihijatriju KBC Osijek, prekršajno nekažnjavana

8. okrivljenica: MARINA SAMARDŽIJA, rođena 6. siječnja 1961. godine s prebivalištem u Osijeku, Alanska 3, OIB: 60852516404, predstojnica Odjela za transfuzijsku medicinu KBC Osijek, prekršajno nekažnjavana,

9. okrivljenica: ANA BREŽNIJ, rođena 8. rujna 1960. godine, s prebivalištem u Osijeku, J. R. Kira, OIB: 64496896324, odjel za čišćenje i druge uslužne poslove pri službi za uslužne djelatnosti KBC Osijek, prekršajno nekažnjavana,

k r i v i s u

1. okrivljenik kao pravna osoba - poslodavac i 2. okrivljenica kao odgovorna osoba

a) što su kod 1. okrivljenika u Odsjeku za administrativne poslove pri ravnateljstvu u Osijeku, J. Huttlera 4, u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2016. godine radnici radili prekovremeno te su ostvarili slijedeći broj prekovremenih sati i to:

- Čutek Maja (216 sati prekovremenog rada), Fligić Katica (204 sata prekovremenog rada), Hum Biljana (270 sati prekovremenog rada), Josipović Lidija (285 sati prekovremenog rada), Lubina Tomislav (390 sati prekovremenog rada), Mikola Ana – Marija (261 sati prekovremenog rada), Darija Radolović (387 sati prekovremenog rada), Rašić Dragica (379 sati prekovremenog rada), Tomljenović Tatjana (412 sati prekovremenog rada) te Vlahović Jalžetić Renata (218 sati prekovremenog rada),

1. okrivljenik kao pravna osoba - poslodavac i 3. okrivljenik kao odgovorna osoba

b) što su kod 1. okrivljenika u Klinici za psihijatriju, J. Huttlera 4, u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2016 radnici radili prekovremeno te su ostvarili slijedeći broj prekovremenih sati i to:

- Degmečić Dunja (588 sati prekovremenog rada), Koić Oliver (618 sati prekovremenog rada), Pereković Vesna (719 sati prekovremenog rada), Čavajda Zoran (448 sati prekovremenog rada), Blagojević – Damašek Nada (727 sati prekovremenog rada), Petek Erić Anamarija (368 sati prekovremenog rada), Topić Lukačević Silvija (519 sati prekovremenog rada),

1. okrivljenik kao pravna osoba - poslodavac i 4. okrivljenik kao odgovorna osoba

c) što su kod 1. okrivljenika u Zavodu za ortopediju, J. Huttlera 4, u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2016 radnici radili prekovremeno te su ostvarili slijedeći broj prekovremenih sati i to:

- Rapan Saša (487 sati prekovremenog rada), Wertheimer Borna (488 sati prekovremenog rada), Leko Krunoslav (431 sati prekovremenog rada), Wertheimer Vjekoslav (485 sati prekovremenog rada), Biuk Egon (402 sati prekovremenog rada), Kolarević Vjekoslav (457 sati prekovremenog rada), Špigel Đusika (440 sati prekovremenog rada) i Sabol Ivan (437 sati prekovremenog rada),

1. okrivljenik kao pravna osoba - poslodavac i 5. okrivljenica kao odgovorna osoba

d) što su kod 1. okrivljenika u Klinici za ginekologiju i opstetriciju, J. Huttlera 4, u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2016 radnici radili prekovremeno te su ostvarili slijedeći broj prekovremenih sati i to:

- Čuržik Darko (485 sati prekovremenog rada), Kasač Zoran (488 sati prekovremenog rada), Rubin Mirjana (456 sati prekovremenog rada), Šijanović Siniša (460 sati prekovremenog rada), Topolovec Zlatko (479 sati prekovremenog rada), Muller Andrijana (400 sati prekovremenog rada), Kadivnik Mirta (296 sati prekovremenog rada), Košuta Petrović Maja (224 sati prekovremenog rada), Vulin Martina (368 sati prekovremenog rada), Erman – Vlahović Mirna (385 sati prekovremenog rada), Kokeza Romana (544 sati prekovremenog rada), Lovrić – Pavošević Arlenka (608 sati prekovremenog rada), Milojković Dimitrije (480 sati prekovremenog rada), Petrović Davor (524 sati prekovremenog rada), Popović Zoran (542 sati prekovremenog rada), Selthofer Robert (512 sati prekovremenog rada), Ugljarević Margareta (504 sati prekovremenog rada), Vlahović Ivan (423 sati prekovremenog rada), Vranješ Mick Maja (431 sati prekovremenog rada), Vujić Vakanjac Bojana (536 sati prekovremenog rada), Miljanović – Špika Ivana (528 sati prekovremenog rada), Romić Zrinka (572 sati prekovremenog rada), Rupčić Rubin Vinka (432 sati prekovremenog rada) i Šišljagić Kuduz Dina (599 sati prekovremenog rada),

1. okrivljenik kao pravna osoba - poslodavac i 6. okrivljenik kao odgovorna osoba

e) što su kod 1. okrivljenika u Kliničkom zavodu za patologiju i sudsku medicinu, J. Huttlera 4, u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2016 radnici radili prekovremeno te su ostvarili slijedeći broj prekovremenih sati i to:

- Bakula Marina (249 sati prekovremenog rada), Galić Krnjaić Monika (240 sati prekovremenog rada) i Mandić Alisa (241 sati prekovremenog rada),

1. okrivljenik kao pravna osoba - poslodavac i 7. okrivljenica kao odgovorna osoba

f) što su kod 1. okrivljenika u Zavodu za psihološku medicinu, dječju i adolescentnu psihijatriju, J. Huttlera 4, u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2016 radnici radili prekovremeno te su ostvarili slijedeći broj prekovremenih sati i to:

- Delalle Mirela (408 sati prekovremenog rada), Anton Sanda (384 sati prekovremenog rada), Filipović Bilić Gordana (264 sati prekovremenog rada), Benić Domagoj (464 sati prekovremenog rada), Gašparović Marta (265 sati prekovremenog rada), Kovač Vlatka (488 sati prekovremenog rada), Nađ Greta (520 sati prekovremenog rada), Damašek Igor (552 sati prekovremenog rada) i Pavličević Tomas Ivana (352 sati prekovremenog rada),

1. okrivljenik kao pravna osoba - poslodavac i 8. okrivljenica kao odgovorna osoba

g) što su kod 1. okrivljenika u Odjelu za transfuzijsku medicinu, J. Huttlera 4, u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2016 radnici radili prekovremeno te su ostvarili slijedeći broj prekovremenih sati i to:

- Bošnjak Bojana (616 sati prekovremenog rada), Petrak Daniel (616 sati prekovremenog rada), Kojić Branislava (567 sati prekovremenog rada), Kujavec Šljivac Kristina (511 sati prekovremenog rada), Marijanović Maja (468 sati prekovremenog rada), Perković Dubravka (596 sati prekovremenog rada), Vidović Sanja (643 sati prekovremenog rada), Brlošić Nada (331 sati prekovremenog rada), Čagalj Vlatka (280 sati prekovremenog rada), Ratić Dalibor (274 sati prekovremenog rada), Buljan Senka (308 sati prekovremenog rada), Slavulj Blaženka (229 sati prekovremenog rada), Karin Snježana (203 sati prekovremenog rada), Marić Tea (231 sati prekovremenog rada), Mezga Aleksandar (237 sati prekovremenog rada), Miklić Jasna (342 sati prekovremenog rada), Šantor Marta (348 sati prekovremenog rada), Vorih Vlatko (261 sati prekovremenog rada), Abjanović Marija (192 sati prekovremenog rada), Adrić Silvija (329 sati prekovremenog rada), Banović Ankica (330 sati prekovremenog rada), Glegj Mirna (344 sati prekovremenog rada), Jurkić Jelena (209 sati prekovremenog rada), Kraiček Svjetlana (284 sati prekovremenog rada), Lončarić Maja (275 sati prekovremenog rada), Mandić Nikolina (276 sati prekovremenog rada), Marčetić Zoran (237 sati prekovremenog rada), Mihalj Anica (296 sati prekovremenog rada), Mijakić Mato (279 sati prekovremenog rada), Milić Tamara (288 sati prekovremenog rada), Mur Dino (313 sati prekovremenog rada), Nemet Gužvić Renata (340 sati prekovremenog rada), Pandžić Dajana (303 sati prekovremenog rada), Petrović Monika (316 sati prekovremenog rada), Pjevač Valentina (221 sati prekovremenog rada), Prus Domagoj (254 sati prekovremenog rada), Sauer Zlatko (192 sati prekovremenog rada), Sitler Anica (304 sati prekovremenog rada), Skala Renata (300 sati prekovremenog rada), Šer Mirta (321 sati prekovremenog rada) i Špoljarić Lana (237 sati prekovremenog rada),

1. okrivljenik kao pravna osoba - poslodavac i 9. okrivljenica kao odgovorna osoba

h) što su kod 1. okrivljenika u Odjelu za čišćenje i druge uslužne poslove pri Službi za uslužne djelatnosti, J. Huttlera 4, u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 2016 radnici radili prekovremeno te su ostvarili slijedeći broj prekovremenih sati i to:

- Kliček Mirjana (187 sati prekovremenog rada) i Štrk Suzana (232 sati prekovremenog rada),

čime je 1. okrivljenik počinio prekršaj opisan u članku 65. stavak 4., kažnjivo po članku 229. stavak 1. točka 16. Zakona o radu,

čime su 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenici počinili prekršaj opisan u članku 65. stavak 4., kažnjivo po članku 229. stavak 1. točka 16. i stavak 2. Zakona o radu

pa se 1. i 2. okrivljeniku na osnovi navedenih zakonskih propisa, uz primjenu članka 37. Prekršajnog zakona, izriče

1. okrivljeniku za prekršaj pod

a) NOVČANA KAZNA u iznosu od 8.000,00 kn (osamtisuća kuna)

2. okrivljenici za prekršaj pod

a) NOVČANA KAZNA u iznosu od 400,00 kn (četiristokuna)

dok se uz primjenu članka 38. Prekršajnog zakona 1. okrivljenik te 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenik za prekršaje pod b), c), d), e), f), g) i h)

oslobađaju od kazne.

1. okrivljenik i 2. okrivljenica su dužni novčanu kaznu platiti u roku od 30 dana po pravomoćnosti ove presude. Ukoliko okrivljenici u zadanom roku uplate dvije trećine novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cijelosti uplaćena.

Temeljem članka 139. stavka 3. u vezi s člankom 138. stavkom 3. Prekršajnog zakona, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenici su obvezni naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 (dvjestokuna), svatko ponaosob, u roku od 30 dana po pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

Ministarstvo rada i mirovinskog sustava, Inspektorat rada, Područni ured Osijek, služba za nadzor radnih odnosa pod brojevima gornjim podnijelo je optužne prijedloge protiv 1. okrivljenika Klinički bolnički centar Osijek, 2. okrivljenice Vlaste Buljubašić, 3. okrivljenika Ivana Požgaina, 4. okrivljenika Zorana Zelića, 5. okrivljenice Andrijane Muller, 6. okrivljenika Branka Dmitrovića, 7. okrivljenice Katarine Dodig – Ćurković, 8. okrivljenice Marine Samardžija i 9. okrivljenice Ane Brežnij zbog djela prekršaja činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude.

Sud je prekršajne postupke koji su vođeni kod ovoga suda pod brojem Pp 18. G-850/18 protiv 1. okrivljenika KBC Osijek i 2. okrivljenice Vlaste Buljubašić, pod brojem Pp 18. G-852/18 protiv 1. okrivljenika KBC Osijek i 2. okrivljenika Ivana Požgaina, pod brojem Pp 18. G-855/18 protiv 1. okrivljenika KBC Osijek i 2. okrivljenika Zorana Zelića, pod brojem Pp 18. G-857/18 protiv 1. okrivljenika KBC Osijek i 2. okrivljenice Andrijane Muller, pod brojem Pp 18. G-860/18 protiv 1. okrivljenika KBC Osijek i 2. okrivljenika Branka Mitrović, pod brojem Pp 18. G-862/18 protiv 1. okrivljenika KBC Osijek i 2. okrivljenice Katarine Dodig – Ćurković, pod brojem Pp 18. G-865/18 protiv 1. okrivljenika KBC Osijek i 2. okrivljenice Marine Samardžija, pod brojem Pp 18. G-867/18 protiv 1. okrivljenika KBC Osijek i 2. okrivljenice Ane Brežnij, spojio te je proveo jedinstveni postupak pod brojem Pp 18. G-850/15.

Predstavnik 1. okrivljenika je u odnosu na 1. okrivljenika iznio pisane obrane u kojima je osporio krivnju za prekršaj koji se 1. okrivljeniku stavlja na teret.

U odnosu na prekršaj koji se 1. okrivljeniku stavlja na teret da je počinjen u Odsjeku za administrativne poslove pri ravnateljstvu KBC Osijek, predstavnik 1. okrivljenika je pojasnio da ne osporava činjenično stanje utvrđeno tijekom inspeksijskog nadzora, da je predmetni odsjek sistematizacijom ustrojen tijekom lipnja mjeseca 2016. godine, u tom smislu smatraju, a s obzirom na prekršajnu odgovornost da bi se ona mogla odnositi samo za razdoblje lipanj – prosinac 2018. godinu i to u odnosu na 2. okrivljenicu, da su se tijekom tog razdoblja događale postupovne promjene u fazi organizacije rada te smanjivanje „naslijedenih“ prekovremenih sati, kako je od lipnja 2016. godine nastala žurna potreba za prelaskom na novi sustav, a time i usvajanje tehnike novog programa, da se taj problem rješavao na način da je administrativnim djelatnicima iz odsjeka za administrativne poslove

odobreno korištenje slobodnih dana za obavljen rad subotom i nedjeljom kao i isplata prekovremenih sati koje su ostvarili pri edukaciji navedenog programa, ali poslije urednog radnog vremena, takvom rješenju se moralo pristupiti i zbog odsutnosti djelatnika (bolovanja, porodiljni dopusti i slično) te nemogućnosti drugačije organizacije rada te je stoga i zatražena suglasnost za prekovremeni rad pojedinih radnika od strane ustrojstvenih jedinica, a sve u cilju da se izrada faktura i rad sa pacijentima odvija neometano, također da je temeljem ugovora sklopljenog između 1. okrivljenika i HZZO-a, obaveza prema tom tijelu dostavljanje računa u roku 10 dana od pružanja usluge, a nakon inkriminiranog vremenskog razdoblja da u odsjeku za administrativne poslove nije zabilježen niti jedan sat prekovremenog rada, također ukazuju i na zabranu zapošljavanja u zdravstvenim ustanovama tijekom 2016. godine te unatoč nastojanjima 1. okrivljenika da se poveća broj izvršitelja da im to nije bilo omogućeno odnosno da 1. okrivljenik nije mogao utjecati na organizaciju rada na način da povećanjem broja izvršitelja smanji broj prekovremenih sati. 2. okrivljenica je u cijelosti iznijela identičnu obranu kao i 1. okrivljenik.

U odnosu na prekršaj koji se 1. okrivljeniku stavlja na teret da je počinjen u Klinici za psihijatriju, predstavnik 1. okrivljenika je pojasnio da ne osporava činjenično stanje utvrđeno tijekom inspekcijskog nadzora, da se na 1. okrivljenika primjenjuju odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, da su zdravstvene ustanove u mreži javne zdravstvene službe obvezne neprekidno pružati zdravstvenu zaštitu radom u jednoj, dvije ili više smjena, pomakom radnog vremena, pripravnosti ili dežurstvom u skladu sa potrebama stanovništva i oblicima pružanja zdravstvenih usluga, da zbog nedostatka kadra odnosno liječnika nije moguće osigurati kontinuitet pružanja zdravstvene zaštite drugačijim rasporedom rada, čak i da takav rad nije dozvoljen odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti i navedenim kolektivnim ugovorom, takva organizacija rada koja podrazumijeva prekovremeni rad liječnika predstavlja postupanje u krajnjoj nuždi jer se otklanja izravno predstojeća ne skrivljena opasnost (smrt pacijenta, ugrožavanje zdravlja i dr.), a učinjeno zlo (prekovremeni rad) je nedvojbeno manje od onoga što je prijetilo, ukazuju na odredbe članka 59. Ustava te članka 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti po kojim odredbama je svakoj osobi zajamčeno pravo na zdravstvenu zaštitu kao i na kažnjive odredbe članka 200. Zakona o zdravstvenoj zaštiti po kojemu je propisana novčana kazna ako zdravstvena ustanova ne osigura kontinuitet zdravstvene zaštite odnosno ako dopusti da zdravstveni radnici napuste radna mjesta dok nemaju zamjenu, ako se time dovodi u pitanje sigurnost pružanja zdravstvene zaštite, također da je u 2016. godini donesen i nalog o zabrani zapošljavanja u zdravstvenim ustanovama kojim se svim zdravstvenim ustanovama nalaže obustava svih postupaka zapošljavanja radnika uključujući i natječaje koji su u tijeku te prijem radnika na specijalističko usavršavanje, da 1. okrivljenik unatoč nastojanjima od Ministarstva zdravlja u više navrata nije dobio suglasnost za zapošljavanje radnika te iz toga razloga da 1. okrivljenik nije mogao utjecati na organizaciju rada na način da povećanjem broja izvršitelja smanji broj prekovremenih sati, također da je uz manjak radnika dodatno situacija bila otežana povećanjem broja pacijenata, bolovanjem radnika, porodiljnim dopustom radnika, upućivanjima na usavršavanje i dr., predstavnik 1. okrivljenika također ukazuje da bi se strogim pridržavanjem ograničenja u odnosu na radno vrijeme onemogućila 24 satna zdravstvena zaštita što bi imalo posljedice za život i zdravlje građana, a da u konkretnoj situaciji nije bilo oštećenih budući su svim radnicima svi prekovremeni sati uredno plaćeni. 3. okrivljenik se u cijelosti pridružio navodima iz pisane obrane 1. okrivljenika.

U odnosu na prekršaj koji se 1. okrivljeniku stavlja na teret da je počinjen u Zavodu za ortopediju, Klinici za ginekologiju i opstetriciju, Kliničkom zavodu za patologiju i sudsku medicinu, Zavodu za psihološku medicinu, dječju i adolescentnu psihijatriju i Odjelu za transfuzijsku medicinu, predstavnik 1. okrivljenika je iznio identičnu pisanu obranu kao u odnosu na prekršaj koji se 1. okrivljeniku stavlja na teret da je počinjen u Klinici za

psihijatriju, a također 4. okrivljenik Zoran Zelić, 5. okrivljenica Andrijana Muller, 6. okrivljenik Branko Mitrović, 7. okrivljenica Katarina Dodig – Ćurković i 8. okrivljenica Marina Samardžija u cijelosti su se pridružili pisanoj obrani predstavnika 1. okrivljenika.

U odnosu na prekršaj koji se 1. okrivljeniku stavlja na teret da je počinjen u Odjelu za čišćenje i druge uslužne poslove pri Službi za uslužne djelatnosti, predstavnik 1. okrivljenika je također iznio identičnu pisanu obranu kao i u o odnosu na prethodno navedene ustrojstvene jedinice 1. okrivljenika pojašnjavajući tijekom prekršajnog postupka u svojoj usmenoj obrani da su radnice Mirjana Kliček i Suzana Štrk obavljale poslove čišćenja uz ostale prostore i operacijske sale, prostore intenzivne njege i ambulate te da je njihov radni angažman bio u direktnoj vezi sa angažmanom liječnika te da njihov prekovremeni rad proizlazi iz prekovremenog rada liječničkog osoblja čiji rad oni prate, da su te radnice posebno osposobljene za čišćenje tih prostorija i da 1. okrivljenik nije mogao angažirati za te prostorije neku drugu tvrtku odnosno da je s obzirom na manjak radnika te struke 1. okrivljenik angažirao „vanjsku“ tvrtku čiji radnici obavljaju poslove čišćenja samo ne zdravstvenih prostorija.

Također predstavnik 1. okrivljenika je pojasnio da je predmetni inspekcijski nadzor 1. okrivljenika i njegovih organizacijskih jedinica iniciran prethodnim nalazom Ministarstva financija čija inspekcija je tijekom 2016. godine imala zadaću provjeravati osnovanost i zakonitost isplata radnicima 1. okrivljenika po osnovi prekovremenog rada i da Ministarstvo financija u tom nadzoru nije utvrdilo bilo kakve nepravilnosti i u odnosu na njihov nadzor nije pokrenut nikakav prekršajni niti kazneni postupak i da to ukazuje da su svim radnicima koji su radili prekovremeno ispravno obračunati prekovremeni sati i kao takvi su im plaćeni, no da su svi radnici koji su navedeni u optužnom prijedlogu radili u inkriminiranom razdoblju od jedne godine duže od najdužeg mogućeg vremenskog trajanja prekovremenog rada o čemu je onda Ministarstvo financija obavijestilo nadležno Ministarstvo rada i mirovinskog sustava.

U dokaznom postupku sud je ispitao kao svjedoka Branislava Smoljanovića te je izvršio uvid u potvrde Odjela za prekršajne evidencije za 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenike, u dopis Ministarstva zdravlja od 29. siječnja 2016. godine, u pisano očitovanje na inspekcijski nalaz, zapisnike o inspekcijskom nadzoru te u evidencije o radnom vremenu radnika Klinike za psihijatriju, Zavoda za ortopediju, Klinike za ginekologiju i opstetriciju, Kliničkog zavoda za patologiju i sudsku medicinu, Zavoda za psihološku medicinu, dječju i adolescentnu psihijatriju, Odjela za transfuzijsku medicinu te Odjela za čišćenje i druge uslužne poslove.

Svjedok Branislav Smoljanović iskazao je da je Inspektorat rada zaprimio jedan nalaz iz inspekcijskog nadzora Ministarstva financija iz 2016. godine a iz čijeg sadržaja je proizlazilo da su inspektori Ministarstva financija u svom nadzoru uočili da su pojedini radnici 1. okrivljenika radili prekovremeno više od 180 sati tijekom 2016. godine, stoga je ispred inspektorata bio zadužen da obavi inspekcijski nadzor svih organizacijskih jedinica 1. okrivljenika u kojima su njihovi radnici radili prekovremeno, tijekom inspekcijskog nadzora utvrdio je temeljem očitovanja 1. okrivljenika tko su odgovorne osobe tih organizacijskih jedinica odnosno bio je obaviješten da je i prije njegovog inspekcijskog nadzora u odnosu na pojedine organizacijske jedinice i njihove odgovorne osobe već bio pokrenut prekršajni postupak te je iste izuzeo iz svog nadzora, tijekom inspekcijskog nadzora da je zatražio i dobio relevantnu radno pravnu dokumentaciju koja je u naravi potvrđivala navode iz nalaza Ministarstva financija, tijekom inspekcijskog nadzora da predstavnik 1. okrivljenika nije osporavao satnicu rada svih tih radnika u svakoj organizacijskoj jedinici, da mu je 1. okrivljenik u očitovanju ukazao da su svi radnici za koje je utvrđen prekovremeni rad duži od 180 sati poslodavcu potpisali izjavu da će raditi prekovremeno u granicama kako je to Zakon o radu propisao, iz nalaza Ministarstva financija nije proizlazilo da poslodavac nije isplatio radnicima prekovremene sate, da je tomu bilo tako onda bi Ministarstvo financija zasigurno u

svom nalazu i svojoj obavijesti i tu okolnost naglasio te bi njegov nadzor bio proširen i na taj dio, do okončanja inspekcijskog nadzora pa niti nastavno, a u odnosu na inkriminirano vremensko razdoblje niti jedan radnik obuhvaćen predmetnim optužnim prijedlozima nije podnio bilo kakav podnesak i tražio posebnu zaštitu svojih prava, nakon okončanja inspekcijskog nadzora da je sačinio zapisnike o inspekcijskom nadzoru koje je prosljedio 1. okrivljeniku koji se očitovao no kao viši inspektor rada smatra da u odnosu na predmetni prekršaj koji se 1. okrivljeniku te nastavno odgovornim osobama svake organizacijske jedinice unutar 1. okrivljenika stavlja na teret okolnosti na koje se poziva 1. okrivljenik da bi bile takve naravi da mogu isključiti njihovu prekršajnu odgovornost nisu osnovani budući je Zakon o radu jasan u smislu koliko radnik smije tijekom jedne kalendarske godine raditi prekovremeno, a obaveza je poslodavca organizirati rad i raspored radnika kako bi onda ove zakonske odredbe mogao ispoštivati.

Iz evidencije o radnom vremenu ustrojstvenih jedinica 1. okrivljenika opisano u izreci ove presude kao pod a), b), c), d), e), f), g) i h), pobliže je vidljiv način na koji je 1. okrivljenik evidentirao radno vrijeme radnika tih ustrojstvenih jedinica, posebice u smislu iskazivanja radnog mjesta tih radnika te broja prekovremenih sati koji su ti radnici radili u inkriminiranom vremenskom razdoblju.

Iz dopisa Ministarstva zdravlja od 29. siječnja 2016. godine koji je upućen na adresu zdravstvenih ustanova, a na ruke ravnatelja/sanacijskih upravitelja, vidljivo je da je zdravstvenim ustanovama iz razloga realnih potreba racionalizacije zdravstvenog sustava te potrebe za sveobuhvatnim pristupom planiranja potrebnih ljudskih resursa, naložena obustava svih postupaka zapošljavanja radnika (zdravstvenih i nezdravstvenih) uključujući i natječaje koji su u tijeku te prijem radnika na specijalističko usavršavanje uz napomenu da se obustave ne odnose na prijem pripravnika za obavljanje pripravničkog staža, prijem radnika na stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa i prijem radnika kao zamjena za privremeno odsutne radnike (prijem na određeno vrijeme npr. zamjena za bolovanje koja se ne smije odnositi na zamjenu postojeće zamjene za bolovanje).

Temeljem ovako provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze ponaosob i u njihovoj sveukupnosti, sud je u postupanju 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenika našao dokazanim ostvarenje bića prekršaja koji im se stavljaju na teret, te ih je oglasio krivima.

Sud je poklonio vjeru obrani predstavnika 1. okrivljenika te 2. – 9. okrivljeniku držeći njihove obrane logičnim i uvjerljivim, no sud u navodima iz njihovih obrana nije utvrdio niti jednu okolnost koja bi u konkretnom slučaju bila od takvog značaja da bi isključila njihovu prekršajnu odgovornost u odnosu na terećene prekršaje.

Sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazu svjedoka Branislava Smoljanovića držeći njegov iskaz logičnim i uvjerljivim, a sud u navodima iz njegovog iskaza nije utvrdio niti jednu okolnost koja bi isti dovela u bilo kakvu dvojbu, niti je na njegov iskaz imao primjedbi predstavnik 1. okrivljenika.

Nesporno je da su s obzirom na povjerene im poslove i funkciju 2. – 9. okrivljenik odgovorne osobe 1. okrivljenika, a koje svojstvo u ostalom isti tijekom postupka nisu osporavali. Obrana 3. – 9. okrivljenika te 1. okrivljenika u odnosu na organizacijske jedinice u kojima su odgovorne osobe 2. – 9. okrivljenik identične su, predstavnik 1. okrivljenika te 2. – 9. okrivljenik ne osporavaju da su imenovani radnici, radnici organizacijskih jedinica u kojima su oni odgovorne osobe, i da su svi oni u inkriminiranom vremenskom razdoblju, dakle u kalendarskoj 2016. godini radili prekovremeno i to duže od 180 sati godišnje, a da je tomu razlog što su organizaciju posla unutar tih organizacijskih jedinica mogli činiti isključivo sa raspoloživim radnicima koje su tijekom 2016. godine imali, a kojih je bilo nedovoljno, ukazujući da je do manjka radnika povremeno dolazilo zbog povećanja broja pacijenata, bolovanja radnika, porodičnog dopusta radnika, upućivanja na usavršavanje u

vanjsku zdravstvenu ustanovu, nepotpisivanja suglasnosti za rad duže od 48 sati tjedno i dr., a da manjak radnika nisu mogli nadomijestiti angažiranjem drugih radnika odgovarajuće struke zbog odluke Ministarstva zdravlja od 29. siječnja 2016. godine kojom je došlo do obustave zapošljavanja.

Sud ne čini spornim navod iz obrane predstavnika 1. okrivljenika te 2. – 9. okrivljenika da se na 1. okrivljenika primjenjuju odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja kao i odredbe koje proizlaze iz članka 59. Ustava Republike Hrvatske, po mišljanju suda radi se o općim odredbama koje su za djelatnosti zdravstva svakako vrijedile i prije inkriminiranog razdoblja i 1. okrivljeniku su zasigurno i tada bile poznate, i upravo stoga su 1. te 3. – 9. okrivljenici bili u obavezi na vrijeme organizirati „poslovanje“ 1. okrivljenika i svojih organizacijskih jedinica sve u smislu angažiranja potrebitog broja radnika kako bi se obaveze koje proizlaze iz Zakona o zdravstvenoj zaštiti mogle ispunjavati, a da pri tomu ne mora dolaziti do povrede Zakona o radu na način kako se to okrivljenicima stavlja na teret. Upravo sadržaj pismena Ministarstva zdravlja od 29. siječnja 2016. godine ukazuje da su zdravstvene ustanove u obavezi voditi računa o realnim potrebama racionalizacije zdravstvenog sustava te potrebi za sveobuhvatnim pristupom planiranju potrebnih ljudskih resursa, sud zaključuje temeljem ove upute da je nadležno ministarstvo u naravi bilo u posjedu podataka o broju zaposlenih u zdravstvenim ustanovama, sud temeljem ovog dopisa zaključuje da je broj zaposlenih u zdravstvenim ustanovama u inkriminiranom vremenskom razdoblju bio takav da se racionalnim i sveobuhvatnim pristupom moglo organizirati pružanje zdravstvene zaštite 24 sata dnevno građanima, a da nije bilo neophodne potrebe da se baš prekorači prekovremeni rad od 180 sati godišnje, stoga su 3. – 9. okrivljenik po mišljenju suda na naprijed navedeni način mogli i morali postupati, sud je poklonio vjeru njihovim obranama da su svi radnici koji su prekovremeno radili duže od 180 sati u kalendarskoj 2016. godini dali svoj pristanak za prekovremeni rad, sukladno odredbama Zakona o radu, no taj pristanak ni u kom slučaju nije mogao biti za prekovremeni rad koji bi bio duže od 180 sati godišnje, no sud djelatnost kojom se 1. okrivljenik bavi, okolnost što je svim tim radnicima taj prekovremeni rad duži od 180 sati godišnje u njihovim evidencijama o radu evidentiran i pravilno iskazan, a potom i plaćen, smatra da nije od takvog značaja da bi to utjecalo na utvrđivanje njihove prekršajne odgovornosti, no sud je te okolnosti cijenio prilikom odlučivanja o njihovoj prekršajnoj sankciji.

U odnosu na prekršaj koji se 1. okrivljeniku i 2. okrivljenici stavlja na teret, sud je u naravi poklonio vjeru obranama predstavnika 1. okrivljenika i 2. okrivljenice, neovisno o tomu što okrivljenici ukazuju da se radi o prekršaju koji bi bio vezan samo za razdoblje od lipnja mjeseca do konca prosinca 2016. godine a kada je pri ravnateljstvu 1. okrivljenika sistematizacijom ustrojen Odsjek za administrativne poslove, sud je mišljenja da je biće prekršaja prekovremeni rad tijekom kalendarske 2016. godine, a duži od 180 sati godišnje, dakle neovisno o tomu što je navedeni odsjek ustrojen u lipnju mjesecu 2016. godine u toj kalendarskoj godini 2. okrivljenica je bila u obvezi organizirati poslovanje te ustrojstvene jedinice na način sukladno odredbama Zakona o radu, sud ne smatra osnovanim navode iz obrane 1. okrivljenika i 2. okrivljenice da su razlozi za prekovremeni rad imenovanih radnika koji je bio duži od 180 sati godišnje osnovani jer je sud mišljenja da se zasigurno posao administrativnih radnika i na novom sustavu mogao uredno obaviti bilo angažmanom raspoređenih radnika u toj ustrojstvenoj jedinici bilo angažmanom nekih drugih radnika administrativne struke iz drugih ustrojstvenih jedinica ili eventualno drugačijom organizacijom posla na način da radnici ne moraju raditi prekovremeno na način da bi njihov prekovremeni rad iznosio duže od 180 sati u toj kalendarskoj godini odnosno sud nije našao u navodima iz obrane 1. okrivljenika i 2. okrivljenice okolnosti koje bi bile od značaja da bi isključile njihovu prekršajnu odgovornost za terećeni prekršaj, a sud je poklonio vjeru

njihovim obranama da je prekovremeni rad imenovanih radnika u toj organizacijskoj jedinici tijekom 2016. godine uredno vođen, evidentiran i kao takav isplaćen, no i to nije okolnost koja utječe na utvrđivanje njihove prekršajne odgovornosti, no sud je tu okolnost također cijenio prilikom odlučivanja o njihovoj prekršajnoj sankciji.

Prilikom odlučivanja o prekršajnoj sankciji za 1. – 9. okrivljenika sud je cijenio sve okolnosti iz članka 36. Prekršajnog zakona, cijenio je okolnosti pod kojima je prekršaj počinjen posebice u odnosu na 1. okrivljenika te 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenika, odnosno općepoznatu okolnost obaveze 1. okrivljenika i njenih ustrojstvenih jedinica da moraju svakom građaninu pružiti odgovarajuću medicinsku skrb svaki dan kroz 24 sata bez obzira na raspoloživi broj radnika bilo koje struke, a sud je našao da se 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenika za prekršaje pod b), c), d), e), f), g), i h) može osloboditi od kazne cijeneći pri tomu činjenicu da su svim radnicima na pravilan način obračunati sati prekovremenog rada, a potom da su isti i plaćeni iz kojeg razloga smatra da za radnike nije nastala šteta tim prije što je očito da inspeksijski nadzor nije bio iniciran nezadovoljstvom bilo kojeg radnika zbog prekovremenog rada koji je predmet ovog prekršajnog postupka, u odnosu na prekršaj pod a) 1. okrivljeniku i 2. okrivljenici izrekao je ublažene novčane kazne, cijeneći sve okolnosti iz članka 36. Prekršajnog zakona, a kao olakotnu okolnost cijenio je prekršajnu nekažnjavanost 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenika, dok osobito otegotnih okolnosti u odnosu na 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenike nije utvrdio.

Temeljem u izreci citiranih propisa, kako su 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. okrivljenik proglašeni krivima, to su u obavezi naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu, koji je odmjerjen s obzirom na složenost i duljinu trajanja postupka.

U Osijeku, 31. listopada 2018. godine

Zapisničar

Dunja Draksler

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Prekršajnom sudu u Osijeku, u dva primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Dostavna naredba:

1. okrivljenicima
2. tužitelju
3. spis